

Őszi kaland az erdőben

Végre, itt van az őszi szünet! Nemrég kezdődött el az iskola, de már most elegendem van az egészsből. Mindig korán kell kelni, ráadásul nagyon sokat kell tanulni. Egyik délután találtam az erdőben egy kis padot, asztallal, ahova szeretek járni, mert csodaszépek a fák, a falevelek, és a levegő is nagyon frissítő.

Mivel ma nincsen semmi programom, úgy terveztem, hogy elmegyek oda egy kicsit gondolkodni, és lenyugodni. Felvettem a kabátomat, és elindultam. Amint odaértem, észrevettem valami szokatlant. Egy kis kutya futott a levelek között, felugrott a padra, majd az asztalra. Odamentem, mert azt hittem, hogy kóbor kutya. Már majdnem odaértem, amikor valaki hátulról megfogta a vállamat. Nagyon nagyot sikítottam! Ahogy megfordultam, kissé megnyugodtam. Ugyanis Beni volt az, a régi osztálytársam. Elsőtől jártunk ötödikig, mert akkor elköltöztek. Jól kinevetett a sikításért. Az ő hibája, nem kéne halálra ijesztenie!

-Szia, hát te mit keresel itt? - kérdeztem meg tőle.

-Szia, nem régen költöztünk vissza, pontosabban két hete, és tegnap találtam meg ezt a helyet, ami nagyon tetszik. - Igazából ez egy nagy kör az erdő közepén, középen a paddal és az ülökével. Mindenhol sárga, zöld és piros színű falevelek lepték be az egész helyet, ami a bokáncig ért.

-Az jó. Akkor újra a mi sulinkba fogsz járni? - érdeklődtem.

-Igen, szünet után fogok menni majd újra. Figyelj, mutatok egy másik helyet, amit az előbb fedeztem fel.

-Rendben.

Elindultunk előre, a nagy fák, levelek és bokrok között. Beni hozta a kiskutyust, akinek, mint kiderült, Bogyó a neve.

Alig láttunk valamit, egyfolytában a faágakat toltuk arrébb a kezünkkel. Amint kiértünk a rengeteg erdőből, csodás hely fogadott minket. Ez is ugyanolyan kör formájú, mint az én eddigi kedvenc helyem, csak ez sokkal izgalmasabb és gyönyörűbb. A kör közepén nem pad volt és asztal, hanem egy kis tó. A tó előtt nagyobb darab kövek voltak, amikre akár le is lehetett ülni. Mi ezt meg is tettük.

Ezen a csodás helyen rengeteget beszélgettünk. Bogyó is jól érezte magát. Összevissza futkározott, amikor pedig elfáradt, odabújt hozzánk. Apró testét krémszínű bunda fedte, ami nagyon vastag volt, szóval szerintem ő nem fázott. Ellentétben velem.

Benivel megbeszéltük, hogy holnap ugyanekkor itt találkozunk. A kettőnk kedvenc helyén.

Gyémánt Jázmin 8.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola